VIII kadencja

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji do Spraw Petycji**
(nr 38)
z dnia 22 września 2016 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Petycji (nr 38)

22 września 2016 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem poseł **Urszuli Augustyn (PO)**, zastępcy przewodniczącego Komisji, rozpatrzyła:

– projekt dezyderatu w sprawie ograniczenia udziału małoletnich w reklamach;

– projekt dezyderatu w sprawie planów zrównania dodatku i świadczenia pielęgnacyjnego;

– projekt dezyderatu w sprawie wykluczenia ujemnej waloryzacji świadczeń emerytalno-rentowych;

– projekt dezyderatu w sprawie funkcjonowania ustawy o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego.

W posiedzeniu wziął udział: **Tomasz Kuszłejko** – asystent przewodniczącego Komisji.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Emilia Bieniek** oraz **Kamil Micał** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (PO):

Dzień dobry, państwu. Witam bardzo serdecznie.

Otwieram posiedzenie Komisji Petycji.

Dzisiaj w planie naszego posiedzenia mamy rozpatrzenie projektów dezyderatów i są to cztery dezyderaty: w sprawie ograniczenia udziału małoletnich w reklamach, w sprawie planów zrównania dodatku i świadczenia pielęgnacyjnego, w sprawie wykluczenia ujemnej waloryzacji świadczeń emerytalno-rentowych, w sprawie funkcjonowania ustawy o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego, i sprawy bieżące związane z naszą aktywnością.

Czy do takiego porządku dziennego macie państwo jakieś zastrzeżenia, propozycje? Nie słyszę.

Porządek dzienny uważam za przyjęty.

Myślę, że dzisiejsza nasza praca będzie bardzo sprawna, ponieważ projekty dezyderatów są przygotowane, za co bardzo serdecznie dziękuję osobom, które poświęciły swoją energię i czas.

Zaczynamy od projektu dezyderatu dotyczącego petycji, w której autor proponował aby dzieci nie brały udziału w reklamach, które są emitowane w mediach publicznych, z wyjątkiem reklam i artykułów pokrewnych.

Komisja podczas obrad zdecydowała, że skierujemy w tej materii najpierw prośbę o opinię do komisji kultury – opinię otrzymaliśmy. Następnie zdecydowaliśmy, że skierujemy dezyderat i oto treść tego dezyderatu, jeśli państwo zechcą posłuchać, abyśmy mogli uzgodnić treść.

„Komisja do Spraw Petycji, na posiedzeniach w dniu 21 czerwca oraz 5 września 2016 r., rozpatrywała petycję w sprawie wprowadzenia ustawowego zakazu występowania osób małoletnich w reklamach, z wyjątkiem reklam odzieży i pokrewnych, oraz kierowania do osób małoletnich reklam (z wyjątkiem reklam produktów związanych z edukacją i rozwojem). Celem petycji jest żądanie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej wprowadzenia regulacji, która w znacznym stopniu zakazałaby reklam z udziałem dzieci i małoletnich oraz reklam do nich kierowanych.

Podmiot wnoszący petycję uważa, że reklama jako forma manipulacji negatywnie wpływa na rozwój dzieci i młodzieży poprzez promowanie konsumpcyjnego stylu życia. Jego zdaniem, przekaz reklamowy szczególnie zaburza umysły w okresie formatywnym, ponieważ dziecko nie jest w stanie racjonalnie ocenić przekazywanych treści i prawidłowo zweryfikować swoich potrzeb.

W trakcie omawiania petycji uczestniczący w posiedzeniu Komisji przedstawiciele Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz Rzecznika Praw Dziecka uznali, że po dokonaniu głębokiej analizy problemu będącego przedmiotem petycji należałoby przygotować nowe uregulowania prawne w zakresie reklamy w odniesieniu do dzieci. Zwrócono uwagę na kwestię podmiotowości dziecka, ryzyko jego instrumentalnego traktowania jako środka do osiągnięcia określonego celu reklamowego oraz problemu upublicznienia wizerunku dziecka i możliwych tego konsekwencji dla jego funkcjonowania w środowisku.

W związku z rozpatrzeniem petycji na wniosek Komisji do Spraw Petycji – Komisja Kultury i Środków Przekazu zaopiniowała pozytywnie postulaty omawianej petycji.

W wyniku dyskusji mającej miejsce na posiedzeniach Komisji do Spraw Petycji z udziałem przedstawicieli Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz Rzecznika Praw Dziecka oraz w związku z pozytywną opinią Komisji Kultury i Środków Przekazu, zwracamy się o przeprowadzenie wnikliwej analizy i oceny problemu oraz o przygotowanie przez rząd odpowiedniego projektu regulacji ustawowej i skierowanie jej do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.

Komisja do Spraw Petycji uważa, że przepisy dotyczące reklamy w odniesieniu do osób małoletnich muszą przede wszystkim opierać się na wartości, jaką jest dobro dziecka. Powinny być one na tyle wyraziste, aby w maksymalnym stopniu uniemożliwić ich obchodzenie, tak jak w przypadku niektórych reklam (np. alkoholu) miało to miejsce w przeszłości. Zdaniem Komisji, rząd posiada odpowiednie instrumenty, aby przedstawić kompleksowe rozwiązanie kwestii zasygnalizowanych w petycji."

Czy państwo posłowie mają jakieś uwagi do treści petycji? Nie.

Czy mogę rozumieć, że petycję uznajemy za przyjętą i kierujemy do Prezesa Rady Ministrów? Tak.

Dziękuję bardzo.

Jeden dezyderat mamy przyjęty.

Dezyderat drugi i trzeci, te dwa projekty są w wyniku petycji, które referowała pani poseł Augustynowska, ponieważ jej nie ma, to pozwolę sobie, jeśli państwo nie będą mieli nic przeciwko temu, a szczególnie pan poseł Ołdakowski, żeby przejść do petycji, którą referował pan poseł Ołdakowski.

Czy pan by zechciał jedno zdanie na ten temat, a ja przeczytam projekt?

Poseł Adam Ołdakowski (PiS):

Niech pani przeczyta, a ja potem coś dodam.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (PO):

Dobrze.

„Komisja do Spraw Petycji, na posiedzeniu w dniu 20 lipca 2016 r., rozpatrywała petycję w sprawie zmiany ustawy z dnia 26 października 1993 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego w celu ułatwienia wykupu mieszkań w Towarzystwach Budownictwa Społecznego. Celem programu społecznego budownictwa czynszowego było zwiększenie liczby lokali mieszkalnych używanych na zasadach najmu, dla gospodarstw domowych o ograniczonych dochodach.

Przez lata funkcjonowania Towarzystw Budownictwa Społecznego dochodziło do wielu zmian prawnych, różna była praktyka ich funkcjonowania, a przepisy były w praktyce stosowane odmiennie od pierwotnych założeń. Ustawodawca umożliwił na przestrzeni lat obowiązywania ustawy możliwość wyodrębnienia lokali – warunkowo – co w praktyce nie funkcjonuje.

Niekwestionowana możliwość wykupu lokalu przez osoby faktycznie współfinansujące budowę mieszkań (partycypacja w kosztach), nie znajduje odzwierciedlenia w realiach. Lokatorzy, którzy partycypowali w kosztach budowy mieszkania mogą co prawda wystąpić z wnioskiem o wyodrębnienie zajmowanego lokalu, jednak decyzję

w tej sprawie podejmuje faktycznie zgromadzenie wspólników, walne zgromadzenie, albo zgromadzenie akcjonariuszy. Obowiązujące przepisy nie zawierają nawet przesłanek, jakimi powinny się kierować wymienione organy przy podejmowaniu decyzji w sprawie wniosku lokatora. Wydaje się oczywiste, że interes lokatora i TBS są w tym przypadku sprzeczne, a lokator jest stroną słabszą.

Zdaniem Komisji potrzebna jest pełna analiza funkcjonowania ustawy o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego. Podczas posiedzenia Komisji do Spraw Petycji największe wątpliwości budziły następujące zagadnienia:

Po pierwsze, czy nadal realizowany jest pierwotny cel ustawy – budowa mieszkań na wynajem? Ile nowych lokali TBS powstało w roku ubiegłym?

Po drugie, czy faktycznie – przy dość wysokich czynszach, które zawierają również składniki pozostające poza samym kosztem eksploatacji lokalu – mieszkania te są wynajmowane rodzinom o mniejszych dochodach?

Po trzecie, czy i w ilu przypadkach osoby partycypujące w koszcie budowy mieszkań stały się ich właścicielami?

Po czwarte, w jakim kierunku zmierzać będą planowane zmiany systemu wspierania budownictwa, w odniesieniu do tej formy mieszkań?

Po piąte, czy osoby, które poniosły faktyczne koszty budowy lokali, w których zamieszkują w ramach TBS, powinny mieć ułatwioną ścieżkę wejścia w posiadanie zajmowanych mieszkań?

Po szóste, jak resort ocenia funkcjonowanie TBS-ów funkcjonujących w ramach spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, oraz jak można realnie dokonywać kontroli takich podmiotów w zakresie ich relacji z lokatorami?

Wreszcie po siódme, jakiego typu przypadki patologii i naruszeń praw lokatorów TBS są znane resortowi? Jakie działania podejmowano, aby je ograniczyć?

Jeśli w wyniku przeprowadzonych analiz i ocen zostanie stwierdzona potrzeba wprowadzenia zmian w przepisach prawa, to Komisja zwraca się do Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa o przygotowanie odpowiedniego projektu i skierowanie go do Sejmu.”

Pan poseł Ołdakowski, bardzo proszę.

Poseł Adam Ołdakowski (PiS):

Myślę, że sedno tej sprawy jest ujęte w tym piśmie i wszystko co wynikało z naszej rozmowy na Komisji jest tu uwzględnione. W takim razie poczekamy na odpowiedź ministerstwa w tym względzie i wtedy może ponownie to podsumujemy. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (PO):

Chciałabym zapytać, czy państwo posłowie do tak sformułowanego dezyderatu macie jakieś uwagi? Nie.

Rozumiem, że ten dezyderat także przyjmujemy.

Panu posłowi Ołdakowskiemu także dziękujemy.

W związku z tym jesteśmy przy dwóch dezyderatach, sformułowanych w wyniku analizy petycji, którą relacjonowała pani poseł Augustynowska. Pozwolę sobie odczytać treść dezyderatu, a państwa proszę o uwagi.

„Komisja do Spraw Petycji, na posiedzeniu w dniu 20 lipca 2016 r., rozpatrywała petycję w sprawie zmiany ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych w zakresie art. 16 ust. 4, poprzez zrównanie wysokości zasiłku pielęgnacyjnego oraz wprowadzenie corocznej waloryzacji tego zasiłku.

Pierwotny instrument pomocy (zasiłek w odniesieniu do seniorów) miał taki sam cel – wsparcie osób, które z racji wieku wymagają wsparcia i dodatkowej pomocy. Obecnie poziom tej pomocy – w wyniku różnego trybu podwyższania w systemie ubezpieczeniowym i zaopatrzeniowym – jest diametralnie różny. Z roku na rok różnica ta pogłębia się, a ewentualne koszty wyrównania obu świadczeń systematycznie się zwiększają. Pozwala to również poddać w wątpliwość, czy zasiłki pielęgnacyjne nadal spełniają założony pierwotnie cel.

Powodem zróżnicowania wysokości dodatku i świadczenia pielęgnacyjnego jest zaniechanie przez ostatnie 10 lat weryfikacji wysokości zasiłku pielęgnacyjnego, które pozo-

staje na poziomie 153 zł. W tym samym czasie dodatek pielęgnacyjny wypłacany przez organ emerytalno-rentowy ulegał sukcesywnym waloryzacjom i wynosi dziś 208,17 zł.

W wyniku przeprowadzonej dyskusji posłowie zgodnie uznali, że należy dążyć do zrównania świadczeń. Jednocześnie Komisja zwraca się o dokonanie kompleksowej analizy problemu oraz o przekazanie następujących informacji, które będą pomocne przy dalszym rozpatrywaniu petycji:

Po pierwsze, jaka jest struktura wydatków na zasiłki i dodatki pielęgnacyjne pod względem wieku uprawnionych?

Po drugie, jaki procent beneficjentów zasiłków pielęgnacyjnych stanowi grupa w wieku powyżej 75 lat?

Po trzecie, czy obecnie prowadzone są analizy co do możliwości zrównania obu świadczeń?

Po czwarte, czy rozważane jest zrównanie zasiłku i dodatku pielęgnacyjnego i wprowadzenie mechanizmu waloryzacji zasiłku?

Po piąte, jaki byłby obecnie dokładny koszt takiej operacji?

Po szóste, czy brane są pod uwagę inne scenariusze, np. jakiekolwiek zmiany zasad nabywania tych świadczeń.

Jeśli w wyniku przeprowadzonych analiz i ocen zostanie stwierdzona potrzeba wprowadzenia zmian w przepisach prawa – Komisja zwraca się do Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej o przygotowanie odpowiedniego projektu i skierowanie go do Sejmu."

Chciałabym zapytać państwa posłów czy do treści tego dezyderatu państwo mają jakieś uwagi? Nie.

Rozumiem, że ten dezyderat przyjmujemy i kierujemy do ministra rodziny, pracy i polityki społecznej. Dziękuję bardzo.

Ostatni dezyderat również powstały w wyniku analizowanej petycji, którą relacjonowała pani poseł Augustynowska.

„Komisja do Spraw Petycji, na posiedzeniu w dniu 5 lipca 2016 r., rozpatrywała petycję w sprawie zmiany ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poprzez dodanie przepisu, że świadczenie nie może ulec zmniejszeniu w wyniku waloryzacji. Celem petycji jest uniknięcie hipotetycznej sytuacji, w której w wyniku waloryzacji wysokość nominalna świadczeń uległaby obniżeniu. Sytuacja taka mogłaby doprowadzić do naruszenia zasady ochrony praw nabytych, w tym przypadku chroniącej prawo do świadczenia w określonej wysokości.

Stosowanie waloryzacji in minus, może w pewnych przypadkach prowadzić do ograniczenia prawa do zabezpieczenia społecznego. Przesłanki dopuszczalności ograniczenia ochrony praw konstytucyjnych określa art. 31 ust. 3 Konstytucji, zgodnie z którym ograniczenia mogą być ustanowione w drodze ustawy, oraz wtedy, gdy są one konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw.

W związku z tym dopuszczalność stosowania waloryzacji in minus w oparciu o obowiązujące przepisy wydaje się niewłaściwa, a ewentualne obniżenie świadczeń powinno mieć miejsce jedynie w oparciu o uchwaloną w tym celu ustawę. Z drugiej strony dodanie zaproponowanego w petycji przepisu może doprowadzić do dysproporcji pomiędzy systemem ubezpieczeń społecznych a realnym stanem gospodarki oraz finansów publicznych.

Komisja ma świadomość, że konsekwencje ekonomiczne proponowanej przez autorów petycji zmiany dotykać mogą bezpośrednio budżetu państwa.

Mając powyższe na uwadze, Komisja do Spraw Petycji zwraca się o dokonanie całościowej analizy ekonomicznej w zakresie możliwości wprowadzenia zmiany proponowanej przez autora petycji.

Ponadto prosi o odpowiedź na następujące pytania:

Pierwsze, czy obecnie funkcjonujący mechanizm waloryzacji (wskaźnik waloryzacji jako średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych w poprzednim roku kalendarzowym, zwiększony o co najmniej 20% realnego wzrostu przeciętnego wynagrodzenia w poprzednim roku kalendarzowym) jest wystarczającym gwarantem uniknięcia ujemnej waloryzacji?

Drugie, nad jakimi nowymi rozwiązaniami w zakresie formuły waloryzacji świadczeń emerytalno-rentowych pracuje obecnie Rada Dialogu Społecznego?

Trzecie, jakie stanowisko w ramach Rady Dialogu Społecznego w zakresie waloryzacji prezentuje rząd?

Jeśli w wyniku przeprowadzonych analiz i ocen zostanie stwierdzona potrzeba wprowadzenia zmian w przepisach prawa – Komisja zwraca się o przygotowanie przez rząd odpowiedniego projektu i skierowanie go do Sejmu."

Mam pytanie do państwa posłów, czy ktoś z państwa do takiej treści dezyderatu chciałby wnieść jeszcze jakąś dodatkową uwagę, zmiany? Nie widzę, nie słyszę.

Czy w związku z tym państwo posłowie decydują, że treść dezyderatu przekazujemy do Prezesa Rady Ministrów?

Nie ma sprzeciwu, rozumiem, że przekazujemy. Dziękuję bardzo.

Chcę serdecznie podziękować wszystkim, którzy tworzyli dezyderaty, bardzo pięknie dziękuję za wkład pracy.

Proszę państwa na tym wyczerpaliśmy pierwszy punkt naszego posiedzenia.

Punkt drugi, sprawy bieżące.

Rozumiem, że państwo posłowie dysponują petycjami, które do dziś nie mają jeszcze swoich sprawozdawców. Bardzo serdecznie prosimy, aby przejrzeć te petycje i abyśmy mogli wpisać państwa posłów do relacjonowania. Gdyby to było możliwe jeszcze w najbliższych minutach, to będę bardzo wdzięczna. Jeśli nie, to bardzo proszę o kontakt z Sekretariatem Komisji.

Czy jakieś uwagi w tej materii? Nie.

Dziękuję bardzo.

Na tym wyczerpaliśmy porządek dzisiejszego posiedzenia. Życzę państwu miłego dnia.

Zamykam posiedzenie. Dziękuję.